

[Glistrup]

I punkt 7 vil man, når der er gaver imellem ægtefæller, enten spille på det, som vil være langt det almindeligste, nemlig at det enten ikke vil blive opdaget, hvad der har været af gaver, eller at det passerer ud fra alle de mange regler, der er mellem ægtefæller, om noget, der falder helt uden for afgiftspligt med hensyn til gaver, eller at man ryger over i den anden grænse, hvor man altså kan risikere, at hvis man giver sin kone en nogenlunde stor og flot morgengave, skal man af med måske 450.000 kr., hvis det er noget til 500.000 kr., i kontanter, som skal betales oveni. Det var ikke skattevæsenet, der var den skat, man giftede sig med, og som derfor skal have morgengaven.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis det væsentlige problem ved at ophæve sambeskatningen var, at den ægtemand, der gav sin kone en gave på 500.000 kr., eventuelt skulle af med skat af denne gave, tror jeg godt, vi kunne gennemføre ophævelse af sambeskatningen umiddelbart, for det kan da vist ikke være almindeligt; da ikke hvis det gentager sig år efter år.

Jeg vil igen anbefale hr. Glistrup at vælge sine eksempler med lidt mere omhu, så der kan komme lidt alvor ind i debatten.

Må jeg om dette SF-forslag til ophævelse af sambeskatningen sige det samme, som jeg har sagt om flere andre beslutningsforslag i dag, nemlig at jeg synes, det er godt, det bliver fremsat, så vi kan føre diskussionen her.

Nogle af de enkeltdele, der udgør dette forslag, synes jeg er udmærkede. Det er jo en skandale, at der i dansk skattelovgivning står, at en gift mand betaler skat af sin egen og den med ham samlevende hustrus indtægt. Det er fremhævet af kommissioner og udvalg nedsat af regeringen, at dette ikke alene formelt, men også reelt er en forskelsbehandling af den gifte kvinde. Det er et alvorligt problem, vi taler om her, og vi bør gøre os al mulig anstrengelse for at komme væk fra det, og vi bør glæde os, hver gang der er et parti herinde, der peger på det.

Som jeg sagde før, skal jeg ikke gå igennem alle de enkelte dele, dette beslutningsforslag består af; det kan vi gøre i udvalget. Jeg skal kun sige, at pkt. 3, som de konservative bl. a. var glade for, er et forslag fra SF om at indføre flere fradrag. Det er vel ellers

ikke den udvej, vi har brug for i vores skatte-lovgivning.

I øvrigt bygger forslaget jo i vid udstrækning på den idé, som Thorlund Jepsen tidligere har gjort sig til talsmand for, nemlig at ophævelse af sambeskatningen bl. a. skal bygge på et vidt udstrakt særeje. Derfor ville det have været logisk, om man havde udbygget det med at sige, at nystiftede ægteskaber burde have som forudsætning, at det var opregnet, hvad der var særeje; det er jo nok en forudsætning.

At man peger på det tidligere radikale forslag om kildeskattelovens § 37 a og dér åbner mulighed for, at medhjælpende ægtefæller ikke alene kan få en del af overskuddet, der højst beløber sig til ca. 50.000 kr. – det er vist lidt mere i dag – som den sædvanlige aflønning, kan jeg også fuldt tilslutte mig.

Det er naturligvis rigtigt, at hvis vi havde fået gennemført renteomlægningen, havde det været nemmere at gennemføre ophævelse af sambeskatningen. Jeg kan ikke forstå, at den konservative ordfører er i tvivl om, på hvilket område det var, for det var naturligvis på fradragsområdet. Fradragsene er lige meget værd: uanset hvor meget man tjener, kan man også fordele det mellem ægtefællerne, som man har lyst til. Så er det i hvert tilfælde ikke noget problem mere.

Når jeg har sagt dette, kan jeg ikke lade være med at minde, hvad ministeren i øvrigt sagde i dag. Ministeren bedyrede heroppefra, at når han talte, talte han naturligvis på regeringens vegne. Vi havde nok været længere i dag med renteomlægningen, hvis ministeren også under de aftaler, vi traf i disse forhandlinger, havde talt på regeringens vegne og ikke blot på egne vegne eller på et flertals vegne – hvor stort det er, det ved jeg ikke. Men man må jo forstå, at det gør det vanskeligt, når man får at vide, at der er fuld opbakning fra socialdemokratiet side til en bruttoløsning, og at LO står bag, men så bagefter, bogstavelig talt inden blækket er tørt, skal opleve, at en minister starter et korstog mod den aftale, vi har truffet. Så kan en sådan aftale ikke holde, når man i forvejen er ude i den situation, at vi her skal gennemføre et meget væsentligt skatteforslag uden at have en meget bred tilslutning. Jeg håber, at ministeren i øvrigt taler på regeringens vegne og ikke som under aftalen kun taler på egne